

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Pénteken, Mártzius' 10-dikén, 1826.

J. K.
Zeitung
1826
W

Orosz Birodalom.

Péttersburgból azt írják, hogy Miklós Császár Ő Felsege Estei Ferdinánd Austriai K. Fő Hertzeget az Isum Orosz Huszár Regementnek Tulajdonosává nevezte, 's ezen barátságos indulatját ezen Kéz-írása által nyilatkoztatá-ki: — „

„Azon nagyrabetsülésnek 's igaz barátságának érzései, mellyeket Királyi Hertzegséged bennem felgerjesztett, azt a kívánságot elevenítették-fel bennem, a' mellyet K. Hertzegségednek elibe terjeszteni ezennel sietek. Kívánságom az, hogy az Orosz ármádának szerentséje legyen a' maga soraiiban azon a' Fels. Házbeli Princzet számlálni, a' ki emez örökre emlékezetes hadakozásnak már a' kezdetében olly példát mutatott, melynek ditső emlékezetét a' Historia a' maga Kronikájába fel fogja jegyezni, és én magam eránt személyes hízelkedésnek tartom, hogy ennek Megismerését K. Hertzegséged eránt, megkülömböztetéssel kimutathatom. Ezen okon megparantsoltam, hogy az Isum Huszár Regement ennekutánna illy nevet viseljen: Estei Ferdinand Fő Herczeg' Regementje.

„Midőn K. Hertzegségednek ezen határozást tudtára adom, valóságos gyönyörűséggel élek az alkalmatossággal, K. Hertzegségedet megszeghetetlen barátsági hajlandóságom felől megújítva bizonyossá tenni: — „

„Miklós.

Beszélik, hogy a' Sándor Császár hűséges alattvalói arra határozták volt magokat, hogy boldogult jó Atyjoknak koporsóját Taganrogból magok vigyék Petersburgba, a' mi ugyan meg nem engedtetett nékiek, hanem megengedetett az, hogy a' gyászos szekeret, melyre a' koporsó helyheztetve van, magok húzzák, kivéven a' rengeteg pusztákat a' nagy hidegekben és nagy hóban.

Nagy Britania.

Az Anglusok nem félnek a' függő hidaküak leszakadásától, sőt most-még jobban hozzá fogtak az e'-féléknek készítéséhez mint eddig. Nem régen a' tengernek Menai nevű ágán építettek egy illy függő hidat, azon ágán, a' melly Anglesea nevű szigetet Nordwalesben a' Kaer-narvani Grófságtól elválosztja. Legelőbb egy postakotsit, vágatva, küldttek rajta által próbára; és majd semmi különbséget nem vettek észre a' kotsinak logásában. Ezen tenger-ág Menai folyójának is neveztetett, 's gyakran felettebb bajosan evezhettek rajta által-meg-által a' hajók a' víznek sebes folyása miatt, pedig itt van Angliának Irlandiával a' közösülése, a' melly e'-szerént már most nagyon könnyűvé tétetett ezen hidnak segedelmével. Ez egy olly híd, melly nagyon megérdemli a' világ' figyelmit. Egy része kő-boltozaton fekszik, a' meddig tudniillik kőlabakat épithettek; azután következik a' függő része, a' melly 580 lábnyomnyi; a

kő-boltozatok fölön vannak, egyik-egyik 52 nyomnyi. A' lántzok' hossza, mellyeknek egyik vége a' víznek egyik partjához, másik vége a' víznek másik partjához van foglaltatva, 1740 lábnyomot teszen. A' hídnak magassága, hol a' szekerek járnak, mikor a' víz legnagyobb, 100 lábnyommal van e' felett. A' oszlopoknak azon pontjok, hova a' lántzoknak két végeik kikötöttek, 52 lábnyommal állanak feljebb, mint a' híd pádimentuma, melly 30 lábnyom szélességű. A' hídhoz tartozó minden lántzok, mellyekhez tsak foglaló karika 10,000 tartozik, nyomnak 384 tonnát, valami 800,000 fontot. — Építőmestere ezen hídnak, Telford nevű.

Vettek munkába még egy más függő hídát a' Tyne vizének a' Német tengerbe való szakadásánál; most gyűjtik Aktziák által a' hozzá megkívántató tőke pénzt. Már 1 millió forintra telnek a' tett ajánlások. A' híd 1800 lábnyomot, (fél Anglus mértőldet) fog mérni Nord és South-Shield közt. A' tenger' befolyásának felpuffadásakor még 25 lábnyomnyira leszén a' hídnak alsó része a' víz felett; úgy hogy a' 400 tonnás (8000 mázsás) hajók felvont vitorlákkal bévevezhetnek alatta a' folyó vízre. — Ezt Brown nevű Kapitány építeti mint mester, kinek minden fele függő hídaknak építtetésére, Pátense van.

Londonban nem régen nevezetes vásár történt. Azt a' két pennát (író tollat) tették ki a' többet ígérőnek, mellyek által az Amienszi Bekességkötés aláíratott volt. A' Parlamentum' alsó házának egyik nevezetes tagja, Francis Burdett vásárolta meg őket 500 font Sterlingeken, vagy 5000 forintokon.

Mint hogy a' mostani Parlamentumnak a' Constitúció szerént nem soká egészen el kell oszlattatni, 's új tagok' választatásának kell az egész országban vég-

hez menni, ehcz képpest már halljuk az ezen czélra tétetődő lármás mozgásokat. Az esmeretes Cobbet, kiről már régen semmit se hallottunk, 'ismét kiállott Anglia' theatromára, 's ahoz készül, hogy a' mit a' Parlamentumi tagoknak mult választatásakor végre nem hajthatott, most végre hajttson. A' Cobbet barátjai Febr. 8-dikán a' Szabad Rómívesek' tsapszékében öszszgyülekezvén tanácsot tartottak, hogyan kellessék véghez vinni, hogy jó barátjokat Parlamentum' tagjává tehessék. Hunt is jelen volt: hanem maga Cobbet, az öregebb meg nem jelenvén, a' fijának kellett az Elölülői helyet elfoglalni, ki is olly nyilatkozatást tett a' Gyűlésben, hogy az apja és az ő Beavor nevű társa azért nem jelenhettek meg, hogy a' gráditson álló sok emberek között lehetetlen volt feljöniek; melyre nézve egyenesen a' Linkolin-Innfields nevű Londoni piatzra mentek ki, hogy az ott öszszgyülekezve lévő solaság előtt az idősebb Cobbet a' néphez beszédet intézen, a' melly végre egy szekeret is állítottak ki oda, hogy az Orátor úr arra társaival együtt felállhasson, 's a' néphez beszédet intézhessen. Furtsa Orátori szék: hanem szükségben ez is jó. Ezt hallván a' kortsmába öszsze gyülekezett emberek, ők is azonnal mind kügyülekeztek a' nevezett piatzra. Cobbet (az apa) 's két barátjai Beavor és Oberst Johnson, már a' tribúnuson állottak. Legelőbb Beavor beszélt. Szeretné, mondja, a' barátjának Cobbetnek valami módon utat nyitni a' nemzet' képviselőji közzé, mellyet méltán is megérdemelne az a' minden dicséreten felyül emelkedett férjfiú, a' ki, mint nagy talentumú Író, illy sok esztendők óta hadat visel az Országlószéknek és az Anglus Bankónak visszaélései ellen.

„En (így szoll Oberst Johnston, ki a' Parlamentum' tagja) jó szívvel letenném az eddig viselt képviselőséget, ha ez al-

tal véghez vihetném, hogy magam helyett őtet tehessen Parlamentum' tagjává." — Már most nagy lármával kívánta a' nép, hogy Cobbet beszéljen, ki is tehát feltett kalappal kezdett a' beszédhez, kérvén a' jelenlévőket, hogy maradhasson befedtt fővel, mint hogy a' Rheumatismusban nagyon szenved, s az után így beszéllett: —,

„Nyilván kimondom, hogy kívánám azt a' megtiszteltetést, hogy a' Parlamentumban hazám' képét viselhessem; alkalmasnak is tartom réa' magamat; nem értek ahöz a' mestersékhöz, hogy színlett tartózkodással czifrálkodjak; kimondom az igazat. Barátaim kívánják, hogy a' Parlamentum' tagjává legyek, s én ezt jónak is tartom, mint hogy bírok olly talentumokkal, hogy egy illy hivatalnak megfelelhessenek. Néhány esztendőök előtt már megakartak Coventrynek lakosai engem azzal tisztolni; a' napnek 9 tized-része velem tartott, hanem a' semmirekellő gazdagok véghez vitték megvesztegetés által, hogy kimaradtam. Mi lett a' következése? Tudjátok, mitsoda Crisis érte a' kereskedőket, a' mi nem történt volna, ha én a' Parlamentumban lévén, Ministereinknek szemekbe mondhattam volna, a' mit Journalomban meg nem szűnök írni. Ha én e' hónap' 2-dikán a' Parlamentumban lettem volna, megtudhatták volna ezen Urak, hogy mit kellessék tartani azon fetszégéről, melyet ők a' Király' szájába adtak, vagy is inkább annak nevében a' Parlamentum' kinyitításakor felolvastak. Olly dolgokat mondtam volna én nékiek, hogy a' hajók' számai felállottak volna hallására, s a' milyeneket a' mostani Oppozitziónek szájából soha nem hallanak, mint hogy ezen Urak éppen olly okosok, mint márgok a' Ministerek. Legkissebb tartózkodás nélkül kinyilatkoztatom, hogy Ministereink a' Hazá' boldogságán halálos tsapást ejtet-

tek, és hogy ők ezen munkájokat tellyes tökéletességre is fogják vinni."

Az után több féle magános tárgyal-
ra kibotsátkozott az Orátor, millyenék a'
Státus-gazdálkodása, a' papiros pénznek
köz kézen-forgása, a' gabona' behozattatá-
sát illető lörvények, s az a' szabadság,
mellyet a' Ministerek Angliában a' külső
kereskedésnek egy időolta engedni kezd-
tek, és a' melly szabadság Anglia' boldog-
ságával együtt, a' Cobbet vélekedése
szerént, tellyességgel fenn nem állhat.

Az esmeretes Hunt is jelen volt a'
gyűlésen. Cobbet után ő beszéllett, s
nagyon magasztalta őtet, egyebek közt
azért is, hogy Cobbet azzal a' változó
tulajdonsággal is fel van ruháztatva a'
természettől, hogy ma gyakran gyalázní tud
valamelly vélekedést vagy személyt, a' kit
vagy a' melyet tegnap oltalmazott.

Végezetre jóvalta Hunt, hogy Cob-
betet arra az esetre, hogy ha talám a'
Parlamentum' tagjává találna választatni,
eskessék-meg, hogy azon idő alatt, míg
a' Parlamentumban fog ülni, az Orszá-
lószehtől semmi hivatalt el nem fogad;
melyre úgy nyilatkoztatta-ki magát Cob-
bet, hogy ezen esküvést ő már Cove-
ntryben, az utolsó Válosztáskor, már le-
tette egyszer, és többször letenni kisseb-
ségére szolgálta.

Folytatása a' Barring ur beszéde-
nek a' Minister Canning ur jóvallása
ellen; melly abban állott, hogy tellyessé-
ggel nem kell megengedni az őt fontos
Bankonótáknál kissebb köz-kezekén való
forgását: —,

„A' nagy tiszteletű Minister urat,
minden beszéd béli tálentumai, a' Státus'
dolgait illető mély gondolkodása és sok
egyéb tehetségei mellett is, mint nékem
tetszik, olly állapotban lenni gondolhat-

juk most itt, mint egyszer hasonló esetben Minister Lord Chesterfield volt. Ezen Lord maga beszéli hátra hagyott leveleiben, hogy egy alkalmatossággal valami tsekély formájú ember a Parlamentumnak egyik szegletében fontos beszédet tartott valamely tárgy felett, melyhez nagyon jól értett, hanem a melyből a Lord, s mások is, mint hogy az Orátor mormogva s akadozva beszélt, igen keveset hallhattak, s ezért nem is igen figyelmezték reá. Végezvén az ember beszédét, a mellett is hogy a Lord semmit se értett belőle, még is olly menydörgősen felelt néli, hogy ékes szollása által az egész Ház figyelmét magára vonta. Hanem én azt tanátslom ezen Háznak (így folytatja Barring), hogy az e-féle fényességek által ne engedje elragadtatni magát, hanem fontolja-meg a dolgot hideg és tsendes indulattal. Előbb le kell az Országot tsendesítenünk, s azután kell e-féle eszközökhöz nyulnunk, millyen ez az apró Bankó-nótáknak eltörlése. Sajnálom, hogy úgy tesznek ezen Urak, mint az olly Orvosok, kik, ha valamely beteg a kezekre jut, azon minden Orvosi munkákat a szerént visznek véghez, mint már egyszer a theoréában betanúlták, s magokat a betegnek semmi szenvedései, s még a halállal való küszködése által is rá vétetetni nem engedik az egyszer felvett theoréától való eltározásra, s a mellett semmi lelkiismeret-mardosást nem éreznek. Ha ezen Parlamentumban tsak egy ember feláll s azt mondja, hogy végre lehet a Ministerek által tétetett jóvallatot hajtani a nélkül, hogy sok ember ne szenvedjen miatta; ugy én azonnal elhalgatok.

„Szörnyű bajos dolog ezen két eszköznek együtt való fennállhatása, tudniülk az apró Bankó-czéduláknak eltöröltése s az idegen Orzági selyemportéák behozattatásának megengedése. Ezen eszközök által 3—4 száz ezer emberek azon-

nal kenyér nélkül maradnak; s ekkor fogjuk osztán által látni, hogy melly hibás lépést tettünk. Még ezen esztendőnek közepén olly történeteket szemlélhetünk, mint 1819-ben szemléltünk. A nyughatatlanság predikálloji, alá s fel fognak az országban járkalni, s az úgy nevezett pátrióták seroggel fognak utánnok vándorlani. A szerentsetlen emberek gyomra megüresedvén, füleik minden lázszító beszédeknek nyitva lesznek. Nem tselekedhetem; hogy az Országlószeknek ezen lépését vakmerő bátorságnak ne nevezzem.“

B r a s i l i a.

November 20-dikán Friedrick György nevű Dánus hajó Rio-de-Janerióhoz kikötvén, 500 Német kivándorlókat tett oda ki, kiket Alto n á b o l vitt. Egy része ezen Vándoroknak földművelés, a más része katonáskodás végett ment oda. Két kézzel fogadták ott őket. Mihelyest a Lakoszállítás (Colonisatio) Inspektora Monsenhor Miranda az ő megérkezéssek felől tudósíttatott, tüstént kiment a kikötőhelybe a jövevényeknek megvizsgálására. Következett napon 21-dikben reggel ment véghez a Császár parantsolatjából a sergnek kiszállíttatása, s az emberek két részre oszolván, azok, kik katonaságra szánták magokat a tengeri fegyveres házhoz, a földművesek pedig a nékiek rendeltetett helyre vezettettek, hol addig, míg végsőképpen letelepíthetnek, lakhelyek és eleségek rendeltettek nékiek.

Ugyan azon napon 9 órakor maga a Császár is megjelent a fegyveres háznál, hol az új Német katonaság sorban állott. A szállítvány Kapitánya, ki őket Alto n á b o l ide vezérlette, meghívta őket, hogy már most nintsen egyéb hátra, hanem hogy a Császár s Familiája hűségére esküdjenek-meg, mellyet a katonák azonnal nagy készséggel megtselkedtek,

's az esküvést fennhangon való Vivát! kiáltás rekesztette-bé, melly után a' La-kosszállítás' Inspektora illy beszédet inté-zett a' maga Tolmátsa által a' Német-tekhez: — „

„Én titeket a' Császár' parantsolatjáb-ol által adlak a' Katona Tiszti-karnak, olly bizakodással lévén, hogy ti azt hűse-gesen teljesíteni fogjátok, a' mivel azon Monarkhának tartoztok, a' ki ezen nagy lelkű és vendégszerető nemzetnek a' feje. A' ti új hazátok is azon buzgóságot, azon hűséget, 's azon engedelmességet várja tőletek, a' mellyet 1813-ban, 1814-ben, és 1815-ben Európai Fejedelmeitekhez mu-tattatok — a' melly három virtusok nél-kül nem érdemli a' katona ezen nevezetét. Részemről bizonyosokká teszek bennete-ket a' felől, hogy bennem mindenkor Szó-szollótokra, közbenjárótokra fogtok talál-ni Császár ő Felségénél, a' ki soha el nem fogja mulatni azt, hogy új alattvalóinak igasságos kerelmeiket meghalgassa. Ha ti is azon buzgóság és gondolkodás által lelkesítettetek, mellyek engem' lelkesítenek, kiáltásatok: Eljen a' mi Felséges Császárunk I-ső Pedró! A' Német-ek ebben is követték az Inspektort, 's utoljára néki is kiáltottak egy jó forma Vivátot!“

Francia Ország.

Az örökre emlékezetes Trafalgar-i tengeri ütközet, a' hol ugyan Anglus Ad-mirális Nelson a' Frantzia és Spanyol hadi hajós sergeket semmivé tette, hanem a' hol a' maga életét is bevégezte, még mindeneknek eleven emlékezetekben lehet, hanem az ő megölettetésének utolsó szem-pillantatja még is megérdemli, hogy azt; azon Guillo-mardet nevű Frantzia Al-tiszt-nek írásából, ki ezen tengeri veresé-sről két kötetből álló munkát adott-ki, rö-viden az újságlevelék is kihirdessék: — „

„Én, így beszélt Guillo-mardet, a' Red-ou-table nevű Línéahajón lévén, mindjárt a' tsata' kezdetén az Arbotzfa-kosárba rendeltettem 6 köz emberekkel. Felmászásunk közben minden felől süvöl-töttek füleink körül az ágyugolyóbiaok. Egyik mellettem lévő pajtásom terhesen megsebesítettvén, lecsett szegény 30 láb-nyomnyi magasságról a' hajó' fedelére. Felérkezvén én a' kirendelt helyre, onnét azonnal a' verekedő két ellenséges hajós sereg-re vétettem szememeimet. Valami egy négy-szegletű mértföldet tetetett, a' mel-lyet legvastagabb füst borított és a' mely-ből, három küszködő nemzeteknek Arbotz-fájik 's Zászlójik erdő' módjára nyultak-fel a' levegőbe. Ezer villámások hasogat-ták által-meg-által a' nagy füstöt, 's az ágyuk' durrogása a' legrettenetesebb égi háborút folyul haladta. A' tenger tökélle-tes tsendességben volt, 's a' szél is tsak alig lengedezett. A' mi hajónképpen azon Vik-tor-ia nevű Anglus hajó mellett állott, mellyen Nel-son ült. Mi a' kosárból a' Vik-toria kosarára lövöldöztünk, 's az Anglu-sok a' miénkre. Én már tsak egyedül valék életben a' mi kosarunkban. A' két hajót minden Szalve lövés' füstje takarta szem-eink előtt: hanem egyszer a' lövés után az Anglus hajónak hátulján egy Tisz-tet láttam állani, a' ki rakva volt Rend-czímerekkel, 's tsak egy karja volt. A' mint Nel-son-t leírattni hallottam, nem kételkedhettem, hogy ő áll előttem a' szoms-zéd hajón: tehát kötelességem kívánta, hogy tüzet adjak réá, melyre a' tiszt, kit én Nel-son-nak tartottam lenni, el esvén, a' hajó farán, hol ő addig állott, azon-nal sokan össze gyűltek 's ötlet köpenye-gébe takarván levitték a' maga Admirális-i kamarátskájába, melly történet után azon-nal megszűnt tüzelni a' Vik-toria 's a' fegyveres nép a' hajó fedeléről a' hajóba betakarodott.“

Észak-Amériikai Egy. Státusok.

Az a' jóvallatja az Elölülönék, hogy a' Panamai Közönséges Congresszusra Biztosokat küldjenek, hosszas és tüzes vételkedésekre adott alkalmatosságot a' Képviselők kamarájában 's nem is fog a' dologban semmi határozás tétettetni, valaméddig az Elölülő minden levelezéseket, mellyek ezen tárgyra nézve eddig folytatottak, a' Képviselők elibe nem terjeszte.

Napkeleti India.

Úgy látszik, hogy azon fegyvernyugvást, melyre közvetlenül békességes alkudozások következtek az Anglus és Birman armádák között, a' Birmanoknak igen véres megverettetése előzte meg, 's e' tette őket hajlandókká arra, hogy alkudozásokra bocsátkozzanak.

A' Kalkuttai Országlovszék' Ujságának még csak néhány szókkal emlékezik Sept. 1-ső napján a' történetről egy Chittagong-i levélből Bengala' határaitól, melly Augustusnak 23-dikáig indult. A' levél rövid szavai ezek: — „A' Campbell vezérése alatt lévő Anglus armáda nagyon fényes győzedelmet nyert a' Birman seregén, a' melly véghetetlen sokat vesztett, hanem az Európai sergek is sok kárt vallottak.“

Portugallia.

A' Lisbonai ujságban jelentik, hogy Fonteira városában Febr. 27-dik és 28-dik napján 's Mártziusnak 1-sőjén (Evo-ra tartományban), mind azok a' fekvő jószágok, házak 's egyéb tulajdonok, mellyeknek az Eretnelnyomozószerk valaha birtokában volt, az eladásra kitétettek.

A' következő napon Mártz. 2-dikán, azon tulajdonai adattak-el ezen Nyomozószerknek, mellyek a' Coimbrai kerület-

ben találtattak. Mind ezekért a' jószágokért Státus-Obligátziókban lehet fizetni, azon folyamat szerént, mellyel ezen Obligátziók a' fizetésnek napján birni fognak.

Török Birodalom.

A' Görögöknek dolgaikról most csak azt jegyezhetjük meg, hogy az Allgemeine Ujság' 60-dik és 61-dik darabjaiban találató Zantei és Triesti levelek, mellyekközül egyik a' Görögöknek azon szerentsé tsatázásokat, a' melynek következésében Messolongibe eleséget 's munitziót vitték be, Februarius' 2-dikára, a' másik Febr. 3-dikára teszi, nem valami új tengeri verekedésről beszélnek, hanem csak arról, melyről mi Bétsben, Febr. 27-dikén költ 17-dik számú M. Kurirunkban emlékeztünk. — E' vala mostanság az ő legnagyobb szerentséjek, 's a' melyben nekik a' szél is hűséges szövetségesek volt, 's a' melynek köszönhetni, hogy 27 Görög hajók előtt, a' számos Török és Egyiptomi hajós sereg magát Messolongitól vissza vonta 's a' Patrászi kikötőhelybe állott be.

Mi most már a' Febr. 12-dikén előfordult tengeri verekedésről várjuk a' hitelés tudósításokat, a' melly ugyan azon tengeren fordult elé, 's a' melyről csak annyit említettünk a' 17-dik számú M. Kurirban, hogy a' verekedés egész nap mérgeesen folyt, hogy az ellenséges sergeket az éjszakának elkövetkezése valószíttá-el egymástól, hanem, hogy előző nem érheték-el a' Görögök azon céljokat, hogy ismét eleséget 's munitziót rakhattak volna ki Messolongihez.

Bécs.

Az Austriai Nemzeti Bankoigazgatás jelenti, hogy jövő kedden, Máártzius 14-

dikén dél-előtti 9 órákor, a' beváltatott pa-
piros pénzből elfognak a' Glaszin az ége-
tő házban az e'-végre jelen lévő Biztosok
előtt, tiz millió forintotlat égetni.

*A' pénzfolyamat Mártzius' 9-dikén;
közép árr:*

A' Státus' 5 p. Centes Obligátzióji 88 9/32
Az 1820-béli sorsosok, 131 4/3
Az 1821-béli hasonlók, 114
Béts városa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligá-
tzióji, 44 3/8 forinton keltek, mind C. ben
A' Bankó Aktziák keltek 1057 1/3 forint.
Con.pénzben.

A' Császári és Hollandus Arany, huszasban
4 f. 42 kr; V. Czedulában 11 for. 45. kr.

Magyar Ország.

Az Országgyűlésről most csak annyit
olvasunk a' Posonyi Ujságlevelekben, hogy
mind két Táblák szorgalmatosan folytatják
a' magok tanátskozásait; e' hónap 4-di-
kén a' 67-dik 6-dikán a' 68-dik Országos
Gyűlések tartattak. A' Kerületiek is hason-
lóképpen folytattatnak, hanem, mint a'
Deák ujság megjegyzi, még mind csak az
Izenetben fennforgott tárgyak felett folyó
tanátskozások folytattatnak.

Ugyan ezen Ujságban irattatnak a' követ-
kezők is: —

Az Országgyűlési szállásokra nézve
új Elrendeltetés (Schematismus) jött ki,
melynek az előbbenivel való összehason-
lításából azt lehet észre vennünk, hogy
nem csak a' szállásokra nézve, hanem azok-
nak Szállójikra nézve is néminémű válto-
zások fordultak elé: Némellyek a' Püspök
Urak között, koros vóltok vagy beteges-
kedések miatt nem jöttek-el a' Gyűlésre,

mint a' Csanádi, Nyitrai, és Szathmári;
's a' Görög-Catholikusok mindnyájan. Má-
sok ugyan a' korosság vagy egésségtelen-
ség miatt engedelmet nyervén, nem soká
az Üléseknek elkezdődése után, vagy is
nehány hónapok mulva, megyéjikkbe visz-
sza tértek; millyenek a' Segniai, Modrus-
sai vagy Korbaviai, Bosniai vagy Diako-
vári, és Kassai: a' Rosnyói pedig ké-
sőbbre, Megyeje béli foglalatosságaira néz-
ve. A' Nem-egyesült Görög szertartású
Püspökök se jöttek-el a' Gyűlésre, mint a'
Budai, Bácsi, és Karlstadti. A' Károlvitzi
Érsek és a' Pakratziai Püspök vissza tér-
tek megyéjikkbe.

Az Ország' Báróji közzül nagy idős-
ségek miatt nem jöttek-el: a' Királyi Aj-
tónállómester, a' Királyi Lovázmester és
és Koronaörző Báró Splényi Jó'sef; 's a'
Fő Ispányok közzül: a' Sümeghi, Szepe-
si, Szymiumi, és Zágrábi.

Némellyek a' T. Rendek közzül, idős-
ségek vagy egésségtelenségekre nézve en-
gedelmet kértek Küldőjiktől a' hazamene-
telre, 's azt megnyervén, 's a' helyelkbe
neveztetett új Követek megérkezvén, ők
viszsa útoztak. Így T. N. Árva Várme-
gye a' maga Küldöttjeinek Nagyságos Nagy
Abafalvai és Felső Lehotai Abaffy Vende-
lin Consiliárius és Ord. Vice-Ispány, úgy
Donaveczi és Lestinei Zmeskál Jó'sef T.
N. Árva Vármegyei és a' Tiszán innen lé-
vő K. Törvényes Distriktualis Tábla béli
Assessor, Uraknak megújított kéréseikre az
ő időségek és egésségtelenedésekre va-
ló tekintetből rá átván, helyettek Zmes-
kál Jób Urat, Törvényes Tábla Assessorát
's Ord. Szolga Bíró Urat, és Szmracsányi T.
Szmracsány János Tábla Bíró Urat 's T.
N. Árva Vármegye' Fiskálisát; úgy T. N.
Mármaros Vármegye T. Száplontzay Pál
Úr helyeibe M. Csebi Pogány János Cs.
K. Kamarás Urat 's azon Vármegyének
Substitutus Vice-Ispányát neveztek-ki és

küldötték-el az Országgyűlésre, de a' kik közül ezen utolsó, hat hetekig tartott betegeskedése után Febr. 25-dikén, életének 53-dik esztendejében meghalálozott és az Aug. Vallásnak' czintermébe temetett.

Fő Tisztelendő Melczér András Úrnak a' Posonyi Coll. Egyház' Lektorának és Kánonokjának meghidegült tetemei, ezen hónapnak 5-dikén délutáni öt órakor tetettek-bé tisztességes halotti pompával a' Posonyi Colleg. Egyház' temető-sírháza, Fő Tisztelendő Strajter József Úr, ugyan ezen Egyháznak Praepostja tévén néki a' fő Papi utolsó tiszteletet, számos fő Papi személyelt, számos Gymnasiumi és Akadémiai tanuló ifjak, Professoraikkal együtt, és nagy számú egyéb Hívők megjelenvén tiszteletére.

Azt olvassuk a' Déák ujságban, hogy nem volt igaz, hogy a' mostani jégmenés-kor a' Duna' új töltése megszakadván, ez okozta volna a' viznek Köptsény felé lett kiomlását; más nyíláson talált a' víz útát a' kiomlásra Köptsény felé. Egyéb ezant ennél több kárt nem okozott.

Pétsről. — A' Pétsi Nemes Káptalanak egyik öregebb Kánonokja és Custosa Páffán Ignác, a' közelébb mult December hónapnak utólján, 86-dik esztendejében meghalt. — Ama' nevezetes Pétsi Püspök, Klimó Görgy, tapasztalván benne alkalmatos voltát, elméjének élet, még Rómába is elküldötte Theologiára; hol Theol. Doctorságra emeltetett. Megjövén, a' Megyének hasznos, és munkás tagja volt, s mindenféle Papi hivatalokon által ment, s igen fontos foglalatosságokat vitt végbe a' Plébániák' regulatiójában. A' Káp-

tanba jövén; először a' Nevendék Papság' Praefectusa, azután Káptalan Dékánja, végre Fő Templom' Custosa volt haláláig. Minekelőtte ki mult volna, mindéről rendelést tett, és még olyat is, mellyhez hasonlót még nem tudunk, talán nints is egész Országunkban. Maga lelkéről legelsőben gondoskodott, azután ispitályokra, szegényekre bőven, s ezereként hagyott, és tselédjeiről hasonlóképp' tett rendelést. Miolta Kánonok volt, mindig sok szegény sorsú Deákokat étellel, és kenyérrel tartott, kikből sokan világi, és papi hivatalokban előbb mentek. Evvel nem elégedett meg, hanem holtá után is hogy legyen segedelmek, 6000 forintot interesre hagyott. — Sok templomokra százanként, és százanként, a' Tek. Káptalan' Fő Templom, és Seminarium Uraság szegényebb sorsú jobbágyainak is ezer forintot. De a' mi legnagyobb, legnevezetesebb, és hallatlan, és példa nélkül való, ugyan a' most nevezett Uraságok Tisztejei özvegyeinél, vagy árvái számokra gyámo-lításul 20,000 forintot, azaz Husz ezer forint-Capitálist rendelt, mellynek intereséből azok segittessenek. És hogy ezen summának interesse rendessen kiszolgáltassék, arra való vigyázót is különösen kívánt, és ennek is fáradsága jutalmára 2 vagy 3000 forintokat, mellynek interesét fogja ez húzni. Történt vele, hogy életében; midőn a' Capitálist vissza vinnék néki, az Obligatiót előbb az adósnak vissza adta, azután pedig a' letett summát is neki ajándékozta. Vannak olyanok, kiknek az Interest elengedte még élteben; vannak, kikről testamentomban meghagyta, hogy halála napjáig interest ne vegyenek, ki avval tartoznék. (Mind azok mellett az atyafiainak is eleget hagyott). Az Ur Isten adjon az ő lelkének örök nyugodalmat.